

Z „CHARTY CHARITATIS“ (LISTINY BOŽÍ LÁSKY)

Předtím než začala cisterciácká opatství vzkvétat, učinili opat Štěpán se svými bratry rozhodnutí, že se nebudou žádným způsobem zakládat opatství v diecézi jakéhokoli biskupa, dokud nebude schválena a potvrzena tato právní listina, která byla sestavena dohromady klášterem Citeaux a odtud vyšlými kláštery, a to aby se tak předešlo pohoršlivým nedorozuměním mezi biskupem a mnichy. Ve snaze předejít rozbití vzájemného pokoje výše vzpomnutí bratři jasně vyjádřili, rozhodli a svým nástupcům odkázali to, jakým způsobem - či lépe řečeno v jaké lásce - mají mniši v opatstvích po celém světě v duchu mají zůstávat nerozdělení a vnitřně spojeni, třebaže jsou fyzicky odloučeni. Titíž bratři měli též za to, že mají tuto listinu nazvat „Charta Charitatis“, neboť ustanovení v ní obsažená odvrhují tíhu každého poplatkového břemena a v božích i lidských věcech mají před očima jenom lásku a blaho duší.

Uznáváme, že my všichni jsme služebníky - ač neužitečnými - jediného pravého Krále, Pána a Učitele. Proto neukládáme pražádná pozemská poplatková břemena opatům a našim spolubratřím mnichům, které Boží milosrdenství na nejrůznějších místech postavilo pod vedení řehole prostřednictvím nás ubohých. Poněvadž ale chováme v srdci touhu být užiteční vám a vůbec všem dětem svaté Církve, nehodláme činit proti Ní nic, co by ji utiskovalo nebo bylo s to zmenšit její jmění, abychom totiž - zatímco se bychom se snažili obohatit z Její chudoby - nepropadli zkáze hrabivosti, jež je podle Apoštola „rovna modloslužbě“. Avšak péči o vaše duše si chceme podržet - kvůli lásce, aby jste se pak pomocí naší péče mohli znovu navrátit na správnou cestu života, kdyby jste se snad - Bůh chraň - pokusili vzdálit od svatých nařízení a od zachovávání svaté Řehole.

Ale nyní je naší vůlí - a to vám nařizujeme -, aby jste zachovávali Řeholi sv. Benedikta ve všech částech tak, jak se zachovává v Novém klášteře, v Citeaux. Nevnášejte do jejího doslovného znění žádný jiný smysl, avšak rozumějte jí a zachovávejte ji tak, jak jí rozuměli a ji zachovávali vaši předchůdci, totiž mniši z Nového kláštera, a jak jí také my dnes rozumíme a ji zachováváme. A abychom byli s to přijmout ve svém klášteře všechny vaše mnichy, kteří k nám přijdou, stejně jako i vy naše ve svých klášteřích, zdá se nám vhodným - a je to také naše vůle -, aby obyčej, zpěv a všechny knihy pro denní hodinky a mši u vás byly v souladu s obyčejem a knihami Nového kláštera. Necht' tak tedy v našem konání nevládne pražádná rozdílnost, nýbrž necht' žijeme v jedné lásce, pod toutéž Řeholí a podle stejných obyčejů.